

Meneer de Gouverneur, mevrouw de voorzitter, geachte dames en heren gedeputeerden,
meneer de provinciegriffier, waarde collega's,

't Is bijna december, en naar gewoonte, traditie en voorschrift staat eind november/begin december in deze provincieraad een rapport op de agenda. We kijken even achterom naar het beleid in het voorbije jaar en bestuderen het te voeren beleid in het volgende jaar aan de hand van het opgesteld budget.

Even traditiegetrouw verschijnen, na de eerste gedeputeerde, dan de verschillende fractievoorzitters om namens hun partijen te verklaren hoe enorm eens, dan wel oneens ze het zijn met de eerste spreker.

En bijgevolg sta ik hier ook. En ik geef toe: ik vind het moeilijk. Niet alleen omdat ik van nature geen groot spreker ben en liever luister naar wat anderen zoal vertellen. Een zware tekortkoming in het politieke bedrijf, zo heb ik geleerd.

Ook niet omdat de ons toegestuurde documenten onoverzichtelijk, foutief of verwarrend zouden zijn, integendeel. Ook nu weer heeft de provinciale administratie schitterend werk geleverd: bijzonder degelijke en helder opgemaakte bundels. Onze hartelijke dank daarvoor.

Het moeilijke zit hem voornamelijk in het gegeven dat we naar het einde lopen van een legislatuur: de beleidslijnen zijn uitgezet door de meerderheid, de keuzes zijn in de afgelopen jaren gemaakt, het beleid wordt verder gezet. "Zonder veel nieuwe, inspirerende of begeisterende inzichten, initiatieven of maatregelen," zoals mijn voorganger hier vorig jaar al zei.

't Is waar, de prioritaire doelstellingen zijn wat gewijzigd: drie zijn er verdwenen en eentje is wat aangepast. Drie nieuwe zijn in de plaats gekomen. Maar dat is niet het gevolg van het feit dat de deputatie plots het licht heeft gezien... De wijzigingen zijn er gekomen omdat het Vlaams Parlement beslist heeft dat de bevoegdheden die daarmee samenhangen niet langer door de provincie kunnen uitgeoefend worden. En dus heeft men het enige gedaan wat mogelijk was: schrappen ...

Die afslanking van de provincies is in dit huis altijd beschouwd als het zwaard van Damocles dat boven de hoofden hing. En veel te veel energie is de voorbije jaren gegaan naar pogingen om – op één of andere manier – te proberen onderuit te komen aan het verlies van bepaalde bevoegdheden. Waarom is die energie, die moeite, zijn al die personeelsuren niet gestopt in

zinvollere projecten? Ware het niet beter geweest om in deze raad een grondig kerntaken-debat te voeren? Waar wil de provincie Oost-Vlaanderen in de komende jaren op inzetten, waar wil ze het verschil maken?

Volgens mijn fractie ware het veel zinvoller geweest om de ganse hervorming aan te grijpen om duidelijk te definiëren waar de provincie voor zichzelf taken weggelegd ziet en waar ze een unieke meerwaarde kan betekenen. Dat betekent keuzes maken en dus ook mensen en groepen teleurstellen. Maar wat is politiek anders dan keuzes maken, in het algemeen belang? Laat ons de grondgebonden domeinen waarop we actief zijn beperken, maar laat ons daar waar we nog een unieke taak voor ons weggelegd zien proberen te excelleren. Momenteel zien we veel te veel versnippering en te weinig samenhang. Zeker op vlak van economie, POM, middenstand en EROV, bij uitstek bevoegdheden waar we een mogelijke meerwaarde zouden kunnen betekenen. Vaak blijft dit huis ook een onontwarbaar kluwen van tussenniveaus steunen zonder er een vereenvoudiging in te willen overwegen of daartoe te willen bijdragen. Tijdens de komende provincieraden komen we hier tijdens de besprekingen zeker nog op terug.

Collega's,

Dames en heren,

Er zijn ook drie nieuwe prioritaire doelstellingen... 't Gaat echter niet om nieuw beleid. Het voorziene exploitatiebudget voor "Innovatieve projecten ontwikkelen in wonen" steeg in de afgelopen twee jaar weliswaar tot een bedrag dat ruim een miljoen hoger lag dan in 2014, het tweede jaar van deze legislatuur en het eerste jaar dat door de nieuwe ploeg een budget en meerjarenplan werd opgemaakt, maar nu dat het is opgenomen als prioritaire doelstelling zien we dat budget in 2018 terugvallen naar het niveau van 2015.

"Een draagvlak voor zorgen voor en duurzaam omgaan met erfgoed vergroten" krijgt inderdaad een groter budget, maar vroeger vonden we elementen hiervan onder cultuur terug. Wat de derde "nieuwe" prioritaire doelstelling betreft, "bijdragen aan de realisatie van de duurzame ontwikkelingsdoelen wereldwijd en mondiale solidariteit bevorderen in Oost-Vlaanderen", ook dat is een nieuwe prioritaire doelstelling, maar – gelukkig zeg ik persoonlijk – geen nieuw beleid.

Fundamenteel verandert er niks aan het beleid dat deze meerderheid voert. Er is geen grondige bijsturing, er worden geen fundamenteel andere accenten gelegd.

Van een echt kerntakendebat, van een visie op Provincie 2.0 is nog steeds geen sprake. Een herdenken en her-profileren lijkt ons als N-VA-fractie vanzelfsprekend, maar in het beleid

vinden we hiervan eigenlijk niets terug. Het ontbreekt de deputatie aan een visionaire project om een aantal zaken een verfrissende invulling te geven. Denken we bijvoorbeeld aan ons voorstel om een integraal provinciaal recreatieplan op te maken of ons voorstel om de provinciale domeinen eenvormig te beheren.

Integendeel blijft men een aantal keuzes die in het verleden gemaakt zijn, kost wat kost verdedigen, en verder zetten.

Ik kan niet anders dan in dat opzicht ook nog eens verwijzen naar de centralisatie in de Leopoldskazerne. Op een scharniermoment in de geschiedenis van deze provincie, van alle Vlaamse provincies, maar in het bijzonder van deze provincie, waarbij er een nooit eerder geziene afslanking komt op het vlak van bevoegdheden en van politiek personeel, juist op dat moment zet de provincie Oost-Vlaanderen door met een project dat zonder twijfel tot de meest financieel ingrijpende projecten behoort die Oost-Vlaanderen ooit heeft opgestart.

We weten waar we aan beginnen, maar in geen geval waar we eindigen. Wie gelooft dat de voorziene budgetten zullen volstaan om van een afgeleefde kazerne een open en transparant, nieuw, provinciehuis te maken – dat we ondertussen eigenlijk al niet meer nodig hebben door de afslanking, die droomt, die dwaalt en die hallucineert. Collega De Vis heeft het in een voorbije raad vergeleken met de bouw van de Basiliek van Koekelberg: megalomaan. Ik denk dat hij daar gelijk heeft. Daar is een project opgestart waar we het einde nog niet van gezien hebben en dat ons en dus de Oost-Vlaamse belastingsbetaler nog enorm veel geld zal kosten. Het zal u niet verbazen dat we ook hier nog op terug komen. We zullen u nog een suggestie doen om met dat gebouw, waar we nu eenmaal mee zitten ondertussen, nog iets zinvol te doen.

Collega's,

Business as usual, wat inhoudelijk beleid betreft, helaas ook enigszins wat de interne werking van de provincieraad betreft. Er is denk ik een opportuniteit gemist om de bevoegdheden te herverdelen over twee in plaats van over drie beleidscommissies. Ondanks veel goede wil in het bureau van de provincieraad blijkt het bijzonder moeilijk om oude gewoontes om te buigen en blijken sommige vergaderingen soms toch wel heel weinig om het lijf te hebben... Maar in vergelijking met het moment dat we hier in 2013 binnen stapten hebben we al een enorme weg afgelegd. Ik ben mij daar terdege van bewust. Het debat staat sinds de voorbije jaren toch al meer centraal. De budgetbesprekingen in de provincieraad zijn niet langer een antwoorden op allerhande technische vragen, maar gaven vorig jaar toch af en toe al aanleiding tot een echt debat tussen de raadsleden, met meerdere deelnemers. We kunnen dat

alleen maar toejuichen, en dat is alleen mogelijk geweest door de bereidheid van mevrouw de voorzitter, de constructieve samenwerking tussen de mensen van de verschillende partijen in dit halfroond en de inzet van de deputatie. We zijn niet te beroerd om dat te erkennen. Maar ook nu zijn we er nog niet. Zo betreuren we dat voorstellen die in het verleden door oppositiepartijen werden ingediend quasi systematisch werden afgekeurd door de provincieraad. Zelfs als het om voorstellen ging waar zeker een meerderheid voor te vinden was zoals over het Bomenplan werd dit niet goedgekeurd enkel omdat het van de oppositie kwam. Heel recent hebben we evenwel een positieve evolutie vastgesteld. Ons voorstel om als provincie in te tekenen op het initiatief van de European Disability Card werd unaniem goedgekeurd door de provincieraad. Dit was de eerste keer in deze legislatuur dat een voorstel van de oppositie werd goedgekeurd.

Laat ons de ingeslagen weg verder gaan, laat ons de werking van de beleidscommissies in het voorjaar eerlijk evalueren, laat ons nadenken over een mogelijk andere invulling van bureau en uitgebreid bureau en laat ons voorstellen beoordelen op de inhoud en niet op de partij die het voorstel heeft ingediend.

Collega's,

Ik rond af.

In de komende vergaderingen mag u ruim 20 beleidstussenkomsten verwachten vanuit onze fractie. Waar relevant zullen we het debat zeker aangaan op basis van de reacties vanuit de deputatie en de raad. We zullen dat, naar gewoonte constructief, maar kritisch doen. U weet dat we vanuit onze partij een vrij minimalistische visie huldigen op het provinciale beleidsniveau, waarbij we vinden dat er op kerntaken gefocust dient te worden en waarbij versnippering dient vermeden te worden. Dat is de insteek waarvan we ook in komende debatten uitgaan.

Ik dank u .